

ærede Medlem dog ikke fik, idet de i Gaar behandlede Lovforslag gik i Udvalg.

Jeg vil altsaa gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger til de tre foreliggende Lovforslag, de saakaldte økonomiske Kirkelove. Lovforslaget angaaende Kirkers Bestyrelse m. m. bygger jo i det væsentlige paa Lov af 1. Oktober 1915, men der er efter min Mening indført nogle uheldige Bestemmelser. § 3 begynder med følgende Sætning: „Menighedsraadet danner Kirkens Bestyrelse.“ Punktum. Selvfølgelig kan man ikke undvære Punktumer i Sætningerne, men det gælder om at faa dem sat paa de rigtige Steder, og det forekommer mig, at Ministeren her ikke har faaet Punktumet sat paa det rigtige Sted, idet han har forkortet Bestemmelsen, som den findes i den nugældende Lov. I den nugældende Lov bestemmes det nemlig, at Kirkens Bestyrelse skal bestaa af Medlemmer af Menighedsraadet og et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem. Dertil kommer, at det i § 4 bestemmes, at Menighedsraadet overdrager den daglige Forretningsførelse samt Foretagelsen af mindre væsentlige Arbejder ved Kirker og Kirkegaarde til et Udvalg paa tre Medlemmer, og det forekommer da os, at man med Grund kan beklage sig over, at man ogsaa dér har skubbet det Medlem ud, som man før havde Ret til at vælge i Henhold til Loven af 1. Oktober 1915. At det ikke er udelukkende socialdemokratisk og radikal Oppositionslyst, der gør sig gældende her, saaledes som man har paastaet i Folketinget, bevises jo derigennem, at de samvirkende Købstadsforeninger har fremsat en Henstilling om Bibeholdelse af den Bestemmelse, at Kommunalbestyrelsen vælger et Medlem. Naar man som i dette Tilfælde vil fratage en stor Organisation i Befolkningen — jeg tænker her paa de kommunale Raad — en Ret, den hidtil har haft, var der formentlig Grund til at spørge en saadan Organisation om, hvad den siger dertil. Naar man fratager nogen en Ret, plejer man dog at spørge, hvad den paagældende synes derom, og derfor var der maaske Grund til at spørge de samvirkende Sogneraadsforeninger om deres Stilling til dette Lovforslag. Naar der ikke kommer nogen Henstilling fra den nævnte Forening, er Grunden forhaabentlig ikke den, at Formanden er et æret Medlem af den nuværende Regering. Jeg tror, at det, som allerede nævnt af en foregaaende Taler, er af Betydning, at der er et godt Samarbejde mellem Kommunalbestyrelsen og Menighedsraadet, men det fremmer man ikke ved at sige til Kommunalbestyrelsen: Nu skal Menighedsraadet nok selv bestemme Ud-

gifterne, saa kan I sørge for Pengene. Det forekommer mig at være en noget underlig Form for Samarbejde, det vil sikkert ikke virke i den rigtige Retning, og derfor kan vi ikke tage Medansvaret for en Bestemmelse som den, man nu søger at indføre i Lovforslaget.

I Forslaget om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde giver man Menighedsraadet en forøget Myndighed, blandt andet gennem Bestemmelsen om, at hvis der skal opføres nye Bygninger ved Præstegaarde — og det kan i adskillige Tilfælde blive en Sag af meget stor Rækkevidde —, kan Menighedsraadet bestemme, paa hvilken Maade de dertil fornødne Penge skal paalignes. Der staar endvidere i § 11, at Menighedsraadet kan træffe Bestemmelse med Hensyn til, hvorvidt Udgifterne til Anskaffelse af Orgel til Kirken skal lignedes paa Menigheden efter de for Dækning af selvejende Kirkers Underskud gældende Regler. Da man altsaa giver Menighedsraadene en mere udstrakt Myndighed i økonomisk Henseende, synes jeg, det havde været saa meget mere nødvendigt at bibeholde den Bestemmelse, at Kommunalbestyrelsen vedblivende skulde være repræsenteret i Kirkernes Bestyrelse. Der er selvfølgelig mange gode Bestemmelser i Lovforslaget, de fleste er hentet fra ældre Love, det gælder saaledes en Bestemmelse som den, at offentlige Gangstier ikke kan lægges over Kirkegaarde, og at man ikke maa skæmme Kirker og Kirkegaarde ved at opsætte Mindestene og Monumenter, hvis Indskrift og Form kan skæmme. Jeg ved ikke, om man har noget Eksempel paa, at Folk har forsøgt noget saadant, thi Mening kan vel ikke være den, at naar en Mand eller Kvinde ønsker at sætte en Mindesten paa en Grav, skal man have en Tegning at forevise Bestyrelsen og vise den, hvilken Inskription, man vil have. Saadan skal det selvfølgelig ikke forstaaes.

Lønningsloven er jo, som det allerede er sagt, i Princippet overensstemmende med Lønningsloven af 4. Oktober 1919, og der har heller ikke været særlig stor Uenighed om dette Spørgsmaal i Folketinget. Der er af Præsteforeningen rejst Krav om forhøjede Lønninger, og flere Ordførere her har udtalt, at man ønsker at imødekomme Kravet; særlig har det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit), det ærede 6te Medlem for 5de Kreds (S. Rasmussen) og det ærede 3die Medlem for 5de Kreds (J. Chr. Møller) udtalt sig stærkt i Tilslutning til dette Krav. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds udtalte Haabet om, at Præsternes Lønninger inden ret-